

mission

TRO. HOPP. KÄRLEK.

MISSION 2022 NUMMER 3

Kyrkan i höjden förmedlar nåd

Thailands nya lutherska biskop trivs bäst i slummen

De vackraste julsångerna sjungs för 50:e gången

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

KONTAKTUPPGIFTER

Understödskoordinator
Britt-Helen Lindman
tfn 040 7648 051

Kommunikatör
Joanna Lindén-Montes
tfn 044 4935 690

Assistent
Bibiana Boucht
tfn 040 1692 418

Koordinator (församlings-
kontakter, barn och unga)
Camilla Skrifvars-Koskinen
tfn 040 6535 650

Koordinator (församlings-
kontakter, vuxna och frivilliga)
Ann-Kristin Avall
tfn 043 824 2150

Följ med senaste nytt på

www.facebook.com/finska.missionssallskapet
www.youtube.com/mission.fi
www.twitter.com/felm_svenska
www.instagram.com/finskamissionssallskapet

mission 163:e årgången

Utgivare: Finska Missionssällskapet,
www.finskamissionssallskapet.fi

Besöksadress: Magistratsporten 2 A, 00240 Helsingfors

Postadress: PB 56, 00241 Helsingfors

Telefonnummer till växeln: 09 12971

Beställningar och adressändringar:

tfn 040 7648 051,

info@finskamissionssallskapet.fi

REDAKTIONEN

Chefredaktör: Marika Björkgren-Thylin, tfn 040 9022 817

Redaktör: Joanna Lindén-Montes

Redaktionssekreterare: Britt-Helen Lindman

ISSN 0357-296X

Mission är en gratis kundtidning som utkommer 4 gånger om året i 4 400 exemplar. Denna tidning är tryckt på FSC och PEFC certifierat papper.

Designkoncept: Antonomia Ab

Layout: Nici Lönnberg

Tryck: FORSBERG

Finska Missionssällskapets insamlingskonto

FI38 8000 1400 1611 30, BIC: DABAFIHH

Insamlingsstillstånd: Finland RA/2020/1538, i kraft tills vidare fr.o.m. 1.1.2021, beviljat 1.12.2020 av Polisstyrelsen. Åland ÅLR 2021/8249, i kraft 1.1–31.12.2022, beviljat 12.10.2021 av Ålands landskapsregering. De insamlade medlen används i Finska Missionssällskapets utrikesarbete.

LEDARE

MARIKA BJÖRKGREN-THYLIN
CHEF FÖR SVENSK SERVICE

Låt julsångerna tala

Hela detta år har vi på Finska Missionssällskapet sysslat med festförberedelser. Denna advents- och jultid sjungs nämligen De vackraste julsångerna för femtionde gången. När vi ser tillbaka på åren som gått känner vi en enorm tacksamhet till församlingarna som redan i femtio år har velat ordna allsångsevenemanget tillsammans med oss. Likaså gläder vi oss över de en miljon finländare som varje år vill samlas för att sjunga De vackraste julsångerna.

De vackraste julsångerna-kampanjen kom till som ett sätt att samla in pengar till de fattiga och utsatta i världen. Att julens huvudperson är Jesusbarnet gör att tankarna kring jul särskilt går till barnen. Därför samlar De vackraste julsångerna även detta år medel för att förbättra levnadsförhållandena för världens barn och för att ge dem en framtid och ett hopp.

Även i mitt eget julfirande spelar julsångerna en viktig roll. Sång och musik var något som präglade min uppväxttid. Men jultidens sånger är för mig inte bara ett nostalgiskt återbesök till barndomens jular. Varje gång jag återvänder till julsångerna slås jag av deras djup och hur texterna kan erbjuda tröst, uppmuntran och hopp också idag.

Det finns flera återkommande teman i jultidens sånger som känns särskilt angelägna detta år. Vi firar åter jul under speciella förhållande. Coronapandemin har lättat – tror vi – men andra faktorer dämpar vårt firande i stället. I julsångerna utmålas ofta det mörker som vår jord befinner sig i: vinterns mörker och kyla, världens ondskefulla mörker och människornas andliga mörker. Mitt i allt detta föds Jesusbarnet. Han kommer med ett budskap som fördriver mörkret och onskan. Genom honom kan vi bli räddade från allt som hotar vår själ och vårt liv.

Psalmboken var under gångna århundraden en av de verkliga folkböckerna i vårt land och fanns i så gott som varje hem. Psalmboken användes inte bara som sångbok utan också som andakts- och bönbok. Kanske kunde vi denna adventstid återgå till denna gamla sed att använda psalmerna till andakt och bön. Psalmer för advents-, jul- och trettondagstiden finns det ungefär lika många som det finns dagar mellan första advent och trettondag. Läs och begrunda en psalm per dag och låt Jesus fylla dig med ljus, värme och frid också denna jul.

Marika Björkgren-Thylin

PS. Om du inte denna jul själv har möjlighet att besöka ett evenemang med De vackraste julsångerna så kan du på julafton och annandag jul lyssna till julsångerna från Pedersöre kyrka i både radio och tv.

På pärmen: På besök i det lilla samhället Villa Vista, högt upp i bergen i Bolivia.
Foto: Anna Lundén

ÖGONBLICKET

Intäkterna från De vackraste julsångerna hjälper utsatta barn i olika länder. Nioåriga Lina beundrar mchongoma-träden som hennes familj planterat. På sidorna 12–13 kan du läsa mera om hur barnfamiljerna i Tanzania får bättre klimat, utkomst och näringsrika frukter, en trädplanta i taget.

FOTO: VIRVE RISSANEN

AKTUELLT

90 000 euro i nödhjälp till Pakistan och Nepal

I september beviljade Finska Missionssällskapet 90 000 euro för att hjälpa dem som drabbats av översvämningarna i Pakistan och Nepal. Över tusen människor har dött i Pakistan. Monsunregnen har skadat odlingar och invånarna hotas av hunger. "Vi har in-kvarterat människor tillfälligt i kyrkans utrymmen", säger stifts-sekreterare Nadeem Gill vid Peshawar stift.

Via samarbetspartnern Pakistan Partners Initiative får cirka 5 000 människor hjälp med att skaffa basnödvändigheter, mat och medicin. I första hand når hjälpen familjer med små barn, gravida och ammande mödrar, åldringar samt funktionshindrade. Missionssällskapet hjälper dessutom 100 översvämningssdrabbade familjer tillsammans med Peshawar stift. I Nepal används pengarna bland annat till jordbruksredskap, utsäde, vattenförsörjning, hygienartiklar och utbildning för att grunda hushållsodlingar.

En ambulerande klinik när ut till de drabbade i Pakistan.
FOTO: PAKISTAN PARTNERS INITIATIVE

Bär varandras bördor, så uppfyller ni Kristi lag.

GALATERBREVET 6:2-10

– Julevangeliet –

Vid den tiden utfärdade kejsar Augustus en förordning om att hela världen skulle skattskrivnas. Det var den första skattskrivningen, och den hölls när Quirinius var ståthållare i Syrien. Alla gick då för att skattskrivna sig, var och en till sin stad. Och Josef, som genom sin härkomst hörde till Davids hus, begav sig från Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad Betlehem, för att skattskrivna sig tillsammans med Maria, sin trolovade, som väntade sitt barn.

Medan de befann sig där var tiden inne för henne att föda, och hon födde sin son, den förstfödde. Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärget.

I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten. Då stod Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de greps av stor förfäran.

Men ängeln sade till dem: »Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket.

I dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren.

Och detta är tecknet för er: ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba. Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud: »Ära i höjden åt Gud och på jorden fred åt dem han har utvalt.»

När änglarna hade farit ifrån dem upp till himlen sade herdarna till varandra: »Låt oss gå in till Betlehem och se det som har hänt och som Herren har låtit oss veta.»

De skyndade i väg och fann Maria och Josef och det nyfödda barnet som låg i krubban. När de hade sett det berättade de vad som hade sagts till dem om detta barn. Alla som hörde det häpnade över vad herdarna sade.

Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det.

Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för vad de hade fått höra och se: allt var så som det hade sagts dem.

Lukasevangeliet 2:1–20

Republikens presidents HÄLSNING

Att kasta sig in i världen av De vackraste julsångerna är en av de mest centrala jultraditionerna för många finländare. Vi samlas årligen inför jul till tusentals tillställningar runt om i Finland för att tillsammans sjunga och lyssna till gyllene klassiker.

De vackraste julsångerna ljuder denna jul redan för femtionde gången. Det är säkert få som under det första året tänkte att evenemanget skulle utvidgas till en långvarig årlig tradition. Evenemangshelheten är även internationellt unikt vad gäller antalet deltagare. Denna jul är inte unik enbart på grund av jubileumsåret, utan också för att vi igen kan samlas under samma tak.

Vi lever i svåra tider då behovet av hjälp och omsorg ökar. I år kommer vi ihåg barn runt om i världen. När julen återigen kommer till Nord och våra hjärtan är det dags att påminna oss om en vis lärdom: det ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem.

Jag önskar alla finländare en fridfull väntan på julen.

Sauli Niinistö

SAULI NIINISTÖ
REPUBLICENS PRESIDENT

Beskyddare för
De vackraste julsångerna -kampanjen

”Grunden för allt vårt arbete är bönen och Guds ord. Utan bön kan inte ens de bästa planer bära frukt.” säger biskop Chanda Saiyotha. **FOTO:** ANNA PELTONEN

Thailands nya biskop fann sitt kall i slummen

Rang och auktoritet är inte det viktigaste för Chanda Saiyotha. Han vill först och främst tjäna Gud så att Kristi kyrka växer. Det här betonade han redan som präst i Bangkoks slum. I dag leder Saiyotha Thailands evangelisk-lutherska kyrka.

TEXT: ANNA PELTONEN

När jag kommer till kyrkans kansli i Bangkok möts jag av en glad man iklädd en blommig fritids-skjorta. Chanda Saiyotha vigdes till biskop på kyrkomötet i maj. När jag hälsar på honom och använder ordet ”biskop” skrattar han lite generat: ”Jag är ännu inte van vid att kallas biskop.”

Saiyotha säger att han känner sig glad och avslappnad just nu.

”När man började kontakta mig med uppmaningar om att kandidera i biskopsvalet, var jag spänd och rastlös och kunde inte sova ordentligt. Jag bad Gud om frid i mitt hjärta.”

I april, en vecka före kyrkomötet, sänkte sig en rofylldhet över Saiyotha.

”Jag förstod att biskopsämbetet inte är en fråga om rang utan en hjärtesak. Fast

en biskop har många slags uppgifter vill jag framför allt se mig själv som en pastor som tar hand om alla.”

Saiyotha är den sjätte innehavaren av biskopsämbetet i Thailands lutherska kyrka. Mandatet är fyraårigt och samma person kan väljas för två på varandra följande perioder.

Drömmen visade vägen till kristendomen

Chanda Saiyotha föddes i en buddhistisk familj i 1980-talets Bangkok. När familjefadern gick över till den kristna tron var Saiyotha bara ett barn och resten av familjen var inte glad över konverteringen. Ett år senare fann också modern kristendomen. Den unge Saiyotha tyckte fortfarande inte om tanken – tills en nattlig

mardröm förändrade allt.

”Jag hade en dröm där jag var omgiven av onda andar. Jag hörde en röst som uppmanade mig att vända mig till Jesus i min nöd.”

I drömmen sade Saiyotha ”Jesus, jag vet inte vem du är, men hjälp mig.” Då skar ett ljussken genom de onda andarna så att dessa flydde. Saiyotha berättade för sin far om drömmen och fadern sade att Jesus kallat Saiyotha till sig. ”Tar du emot inbjudan?” frågade han. Pojken svarade jakande.

”Allt hände inte i ett svep utan jag började småningom ta reda på mera om Frälsaren. Jag förstod att Jesus gjort min far till en bättre människa och att han skulle kunna hjälpa mig också. Så kom Jesus in i mitt liv och jag beslöt att jag ville tjäna honom i framtiden”, berättar Saiyotha.

Chanda Saiyotha vill fortsätta sin täta kontakt till människorna i Bangkoks fattiga områden. Här tillsammans med barnen vid ett av kyrkans daghem. Bilden är tagen 2013.

FOTO: JOANNA LINDÉN-MONTES

Studier med stöd från Finland

Saiyotha tog emot dopet som 14-åring och började senare studera teologi i Bangkok. Lärdomens stig ledde sedan vidare till magisterstudier vid Hongkongs lutherska teologiska seminarium, som understöds av Finska Missionssällskapet. Saiyothas studier stöddes av församlingarna i Salo och Träskända.

Saiyotha prästvigdes år 2011 tillsammans med sin far Boonma Saiyotha.

”Utän Missionssällskapet och de finländska församlingarna hade jag inte varit här. Stipendiet möjliggjorde mina studier, men det andliga stöd jag fick var minst lika viktigt.”

Med särskild värme minns han Missionssällskapets långvariga anställda i Thailand, Tarja Säynevirta, som uppmanade honom till fortsatta studier. ”Nu vill jag i min tur uppmana andra kristna i Thailand att studera.”

Biskopen är mycket glad över nyheten att en annan långvarig anställd i Thailand, Jukka Helle, ska börja undervisa vid seminariet i Hongkong den här hösten. Han tror att den gemensamma länken ökar samarbetet mellan kyrkorna i syd.

Kärleken till nästan finns i slummen

Saiyotha berättar om en viktig lärdom i sin ungdom. I början av sitt yrkesliv ville den

unge pastorn nämligen arbeta i områden där det bodde välbärgat folk, men motvilligt placerades han i slummen.

”Jag bad Gud om hjälp med arbetet i slummen för att kunna lära mig att älska och hjälpa invånarna där. Sakta men säkert började jag tycka om arbetet. Jag insåg att Gud hade valt en annan väg åt mig än den jag själv skulle ha gått. Men framför allt lärde jag mig att människan är Guds avbild och att alla är jämbördiga, både fattiga och rika.”

I slummen arbetade Saiyotha främst med barn. I den lokala Immanuelförsamlingen får barnen undervisning i engelska, data-teknik och musik.

”Kyrkans arbete omfattar barn som kommer från svåra förhållanden. Kyrkan ger barnen hopp om att också de ska kunna förändra sina liv. En av mina forna elever är nu professionell violinist”, berättar Saiyotha glatt och fortsätter med att påpeka, att barnen också är kyrkans framtid.

Saiyotha har fortfarande en varm relation till områdets invånare, och han kommer att besöka slummen också som biskop. Slummen blev en kär plats för Saiyotha under de tio år han arbetade där. ”När jag söker svar på frågor går jag till slummen. Där kan jag tänka och koncentrera mig på det mest väsentliga. Slummen är min vän.”

”Jag vill be om förlåtelse”

Under sin fyraårsperiod vill biskopen fokusera på kyrkans yttersta mening: förkunnelsen och tjänandet. Också kyrkoförvaltningen, samarbetet och kommunikationen måste vidareutvecklas.

Kyrkans största utmaningar är att stärka samhörigheten och arbetstillfredsställelsen, anser Saiyotha. Han är bekymrad över kyrkans låga lönenivå och hoppas kunna främja personalens ekonomiska och andliga välbefinnande. Då han i sitt installationstal talade om vikten av att förlåta, blev han rörd och sade: ”Jag är ledsen över att vi i vår kyrka inte alltid varit rättvisa mot alla arbetstagare. Jag vill be om förlåtelse för detta.”

Kyrkomötet valde, förutom biskop, också en ny styrelse för Thailands evangelisk-lutherska kyrka. Tillsammans med denna ska biskopen nu arbeta för att nå de gemensamma målen. Av de sex styrelsemedlemmarna är fyra invalda för första gången, så många nya synpunkter kommer säkert att ventileras. Två styrelsemedlemmar är kvinnor. ”Jag är glad över deras yrkeskunskap inom bokföring och ledarskap. De kan också lyfta fram kvinnans röst och vara förebilder för alla kyrkans kvinnor.”

Saiyotha påminner om kyrkans vision: kyrkan ska ge människorna frid, glädje, rättvisa och hopp. Den kyrka som han lotsar kommer att vara en trygg plats för alla. ∞

En av Finska Missionssällskapets volontärer har översatt intervjun. Vi tackar för insatsen!

BISKOPENS FEM MÅL

Chanda Saiyotha sammanfattar målen för de kommande fyra åren så här:

1. Allt börjar med bönen.
2. Varje människa är viktig.
3. Delaktighet: att vandra tillsammans och gå sida vid sida, också då vi tänker olika.
4. Prioritera: att finna det väsentliga och fokusera på det i arbetet.
5. Kommunikation och presentation: att nå fram till människor genom till exempel sociala medier.

Här läker själens sår

Vi besöker ursprungsfolkens största kyrka i Latinamerika. German Loayza, biskop i Bolivias lutherska kyrka, säger att han vandrar med sitt folk och delar både deras svårigheter och glädjeämnen. "Det här är en fattig kyrka för de fattiga."

TEXT OCH FOTO: ANNA LUNDÉN
ÖVERSÄTTNING OCH BEARBETNING: JOANNA LINDÉN-MONTES

Jag anländer mitt i natten till La Paz, Bolivias huvudstad. I gryningen är jag full av förundran över det nya land som jag befinner mig i. Fönstren i lägenheten öppnas åt två olika håll, och jag inser att jag är omgiven av enorma berg på 3 600 meters höjd. Linbanor svävar över staden och kullerstengatorna vimlar av liv och trafik.

Bolivia fyller mig av förundran över dess skönhet, karghet, häpnadsväckande hetta, köld och syrefattiga luft på de höga höjderna. Allt detta hinner jag uppleva på min två veckor långa arbetsresa.

Landet är extremt rikt på naturliga underverk och naturresurser, men samtidigt lever nästan hälften av landets invånare i fattigdom. Det här blir tydligt genast då jag ger mig in i storstadens oändliga vimmel eller besöker de isolerade bergsbyarna.

"Kyrkan är som ett andligt sjukhus"

Coronapandemin prövade Bolivia hårt. Många människor hungrade när det rådde utgångsförbud. En betydande del av stadsborna tjänar sitt uppehälle som gatuförsäljare och denna verksamhet förbjöds helt i flera månader.

Den lutherska kyrkan led också hårda förluster. Så mycket som 90 procent av kyrkans personal insjuknade i coronaviruset och fem av kyrkans frivilliga pastorer och 30 församlingsmedlemmar avled.

Biskop German Loayza berättar att kyrkan nu lider av en allvarlig personalbrist och har dessutom inte råd att betala löner till majoriteten av prästerna. Trots det fortsätter församlingarna sin verksamhet och kyrkan ser framåt.

Biskopen säger att kyrkan har en livsviktig roll i samhället. Kyrkan deltar i människornas liv, som en medvandrare.

"Den här kyrkan är alltid för sitt folk, den står på människornas sida och delar deras lidande och glädjeämnen. Kyrkan kräver också förändring. Det här är en fattig kyrka för de fattiga. Vi är som ett andligt sjukhus för dem som behöver medicin för själens sår."

Tron ger de fattiga trygghet

Lutherdomen har enligt Loayza gett de allra fattigaste en möjlighet att finna trygghet och tro på en bättre morgondag. En stor del av kyrkans medlemmar består av ursprungsfolk som flyttat in till städerna från landsbygden, till exempel aymarafolk.

De saknar ofta en gemenskap och behöver stöd i den nya livsmiljön.

"Det viktigaste är att förstå att dagens lutherska kyrka i Bolivia har formats av ursprungsfolket", säger Loayza. Han säger att ursprungsfolket har antagit den lutherska tron och identifierar sig med den.

Kyrkan har ungefär 20 000 medlemmar och är ursprungsfolkets största kyrka i Latinamerika. Kyrkan grundades 1938 och erkändes som en samhällsaktör i Bolivia år 1986.

Storleken på den lutherska kyrkan är inte så viktig. I stället fokuserar man på att så många som möjligt ska bli medvetna om den trygghet som tron ger.

En av orsakerna till att den lutherska kyrkan i Bolivia är så jordnära och lättillgänglig är lekmanpastorerna, los laicos. Församlingarna kan själva välja vem som ska få fortbildning. Den här processen underlättar för den växande kyrkan som verkar på ett stort område. Fem personer har vigts till präster i kyrkan.

"Gud är så nära oss"

Ursprungsfolkets otroligt mångsidiga kultur noteras överallt i Bolivia. Kulturen spelar en betydande roll för kyrkans och nationens identitet. Över 70 procent av landets invånare hör till den katolska kyrkan.

Många bolivianer låter ändå bli att döpa sig även om de är aktiva kristna. Katolicismen har tidvis förknippats med kolonialism och förtryck, eftersom det först år 1967 blev möjligt att utöva andra religioner. Idag rör sig speciellt unga människor

fritt mellan olika kyrkosamfund.

Under Evo Morales presidentperiod uppmånades landets invånare att ta vara på sin egen kultur och andlighet. Biskop Loayza säger att en av kyrkans viktigaste uppgifter är att stöda församlingsmedlemmarna i deras trosutövning. "Gud är så nära, han är mitt ibland oss, om vi vill det eller inte", säger han. Ursprungsfolket har under årens gång hämtat med sig egna kulturella element till gudstjänsten och församlingsgemenskapen.

Vart fjärde barn arbetar i Bolivia

När jag bekantar mig med kyrkans arbete förstår jag varför biskop Loayza säger att det här är folkets kyrka. Fattigdomen är tydlig i Bolivia och människornas grundläggande rättigheter uppfylls inte. Det här är en av orsakerna till att den lutherska kyrkan växer i popularitet – församlingarna förmedlar medmänsklighet och respekt.

Finska Missionssällskapet stöder de allra mest utsatta människorna i landet. Till exempel kvinnornas situation är svår; här sker den högsta mängden hatbrott mot kvinnor i hela Latinamerika.

Bara i maj 2022 mördades 23 kvinnor i Bolivia. Missionssällskapet upplyser kvinnor om deras rättigheter och informerar om hur familjerna kan förverkliga jämställdheten i vardagen.

Även barnens situation är svår. Så mycket som 25 procent av alla barn arbetar och 13 procent går inte i skola. Dessutom är var tredje familj på landsbygden oförmögen att ge sina barn tillräckligt med näringsrik mat.

Katja Tynkkynen är Missionssällskapetets enda anställda i Bolivia. Den här bilden är tagen på kyrkans takterrass efter ett seminarium om våld mot kvinnor och samhällspåverkan.

Finländska faddrar hjälper

Barnen i de fattiga familjerna lider brist på många saker. Under coronatiden utsattes många barn också för familjevåld. Missionssällskapet hjälper de mest utsatta barnen genom fadderstöd. Barnen får skoltillbehör, mathjälp och hjälp med skoltransport. Sammanlagt 200 barn får fadderstöd.

En del barn upplever att söndagsskolan är deras enda trygga plats, ett ställe där de accepteras fullt ut.

”Det är viktigt att barnen från tidig ålder upplever att det finns någon som alltid skyddar dem, oavsett vad som händer i deras liv. Jag har lärt mig sedan jag var liten, att den som går med Gud alltid är trygg”, säger söndagsskollärare och biskopsassistent Karen Huaylluco.

Församlingsborna ber vid altaret

De sista dagarna före min avfärd deltar jag i gudstjänsten hos församlingen Sinai i staden El Alto. Alla känslor är välkomna här. Både sorg och lycka. Här upplever deltagarna tillsammans en känsla av Guds närvaro.

Både vuxna och barn deltar i söndagsskolan före gudstjänsten. Deltagarna disku-

terar om tro och samhällsfrågor på ett sätt som lämpar sig för de olika åldrarna. Gudstjänsten inleds med en dansuppvissning av en grupp ungdomar, som spelar på tamburiner och uppmuntrar församlingsmedlemmarna att sjunga med i psalmerna.

Musiken blir allvarligare längre in i gudstjänsten. Predikan berör bland annat de svårigheter som bolivianerna upplever i sina vardagliga liv. Till sist knäböjer man tillsammans vid altaret och ber. Efter den gemensamma trosbekännelsen känns det som om alla bestämt sig för att de tillsammans kan lösa vilka problem som helst. Gudstjänsten fortsätter med lovsång, glada psalmer och mera dans.

Kyrkan i Bolivia är välkommande

Den lutherska kyrkan i Bolivia samlar människor som stått utanför en kristen gemenskap utan att ifrågasätta deras bakgrund, ålder, kön, kultur eller ekonomiska ställning. Bolivia är ett mångkulturellt land där det förekommer mycket diskriminering. Många upplever att kyrkan är den enda platsen där de får stöd och hjälp.

Tron, frälsningen och hoppet om en bättre framtid tillhör alla i Bolivia; dem

som bor i regnskogen, invånarna på de karga och torra högplatåerna och dem som bosatt sig i bergen på flera kilometers höjd. Kyrkan i höjden är allas kyrka. ☞

Skribenten Anna Lundén arbetar som Finska Missionssällskapets kommunikatör i Latinamerika. Hon bor i Medellín, Colombia.

Ett urbaniserat land på hög höjd

- ✓ Det bor 12 miljoner människor i Bolivia.
- ✓ Cirka 40 procent tillhör ett ursprungsfolk, majoriteten aymara och quechua. Det finns 36 ursprungsfolk i Bolivia.
- ✓ Över 70 procent av invånarna bor i stadsmiljö. Mängden stadsbor har fördubblats på 60 år.
- ✓ 36 procent av landets befolkning lever i fattigdom och 12 procent i extrem fattigdom.

Författare och redaktör Monica Vikström-Jokela berättar om barndomens julminnen.

De vackraste julsångerna väcker barndomsminnen till liv

TEXT: JOANNA LINDÉN-MONTES FOTO: HÉCTOR MONTES

Många förknippar julsångstraditionen med olika barndomsminnen. Författare och redaktör Monica Vikström-Jokela berättar om barndomens favoritsång ”Betlehems stjärna” (Gläns över sjö och strand) i en kort video, som kan ses på De vackraste julsångernas Facebooksida och webbplats den här adventstiden.

Vad betyder ”Betlehems stjärna” för dig i dag?

– För mig är det fortfarande en sång som förmedlar en stark känsla av vad julen är. Så fort jag hör de där kännsnåka ackorden som inleder sången är det som om en lucka inom mig skulle öppnas och genom den skymtar jag julens mysterium.

Kommer du att sjunga De vackraste julsångerna i år?

– Jag gissar att Esbo domkyrka är den närmaste platsen för oss, om vi vill sjunga dem på svenska. Och det vill jag nog helst.

Intäkterna från allsångstunderna riktar till världens barn. Vilka tankar väcker det här?

– Eftersom en av våra svärdöttrar är från Ukraina och hennes syster i vintras flydde till Finland med familjens två små barn känns temat väldigt konkret. Alla de här barnen som är lika skyddslösa och förföljda som Jesusbarnet var – det måste finnas plats för dem. Deras liv måste respekteras! ☞

”Gläns över sjö och strand, stjärna ur fjärran, du som i Österland tändes av Herran.

Stjärnan från Betlehem leder ej bort, men hem.

Barnen och herdarna följa dig gärna, strålände stjärna, strålände stjärna”

Jubileumsårets häfte innehåller 29 sånger. De vackraste julsångerna startade år 1973. Dåvarande organist i Åbo svenska församling, Gunvor Helander, var med och utarbetade det första konceptet på svenska.

Församlingen Sinai har 400 medlemmar. Den sammansträlar i staden El Alto på över 4 000 meters höjd.

Dags för söndagsskola i Sinai församling.

DE VACKRASTE JULSÅNGERNA

Barnen visar hur högt träden har vuxit på tre år. År 2019 var träden små plantor.

Hela familjen planterar träd tillsammans

TEXT OCH FOTO: VIRVE RISSANEN

Niobarnspappan Kulwa Mtomogoro har lyckats driva igenom många förändringar på landsbygden i Kishapu, Tanzania.

Barnen ställer sig vid träden, en efter en. De kallar på varandra och snart är alla på plats. Händelseförloppet är det samma som förra gången jag vistades i byn, förutom att både barnen och träden har vuxit.

Fick förverkliga sin idé

När jag besökte Kulwa Mtomogoro för tre år sedan odlade han allt möjligt: bomull, majs, nötter, småbönor och potatis. På den tiden var Mtomogoros skörd ganska liten och han funderade därför på alternativa projekt. Det var då han kom att tänka på trädplantering.

Finska Missionssällskapets stöd möjlig-

gjorde hans planer. Mtomogoro satte genast i gång när han fick sina plantor. År 2018 testplanterade han fem träd och redan följande år bestod hans odlingar av 600 träd. En del av träden bar frukt, till exempel granatäpplen.

Kulwa Mtomogoro är pappa till nio barn. Han driver nu en plantskola och säljer både plantor och frukter. Han har lärt

Intäkterna från De vackraste julsångerna används för att hjälpa utsatta barn i olika utvecklingsländer. Finska Missionssällskapet stöttar till exempel familjer som drabbats av klimatkrisen. Vi planterar träd, bygger bevattningssystem och ger utbildning om klimattåliga odlingsmetoder.

235 000 träd har planterats i Tanzania med stöd av Finska Missionssällskapet.

hela familjen hur man tar hand om träden. Själv sköter han dem med stor iver. En gång försökte grannens getter äta upp plantorna. Mtomogoro gick då bestämt till grannen och sade att det aldrig får hända igen.

Ett bra arv och exempel för kommande generationer

I Kishapu i nordvästra Tanzania har man tidigare mest tänkt på träd som en bruksvara. Maten lagas vanligtvis på stenar och då behövs så mycket som tolv vedklubbar för att tillreda en middag. Måltiderna kan även tillredas på kol, men kolet görs också av träd.

Samhället har under de senaste åren lärt sig att skydda träden och förstå varför de är så viktiga. Missionssällskapets skogsprojekt har fokuserat på att återuppliva ett skogsområde genom att plantera mera träd. Byborna har också involverats. De får plantor till sina gårdar. Dessutom erbjuds skolning i till exempel biodling eller batik så att bybornas inkomster inte är så beroende av vädret eller trädfällning.

Köpte ett nytt hem och boskap

Sommaren 2022 hälsade jag på familjen Mtomogoro igen. Det tog en stund innan jag kände igen den gamla fotograferingsplatsen eftersom träden hade vuxit och det hade kommit upp nya träd bredvid. Familjen äter frukter från träden och får inkomster från frukt- och plantförsäljning.

Enligt en anställd vid samarbetsorganisationen i Tanzania är denna familj ett bra exempel på hur stor inverkan en enskild persons attitydförändring har.

Kulwa Mtomogoro har haft råd att bygga ett nytt hus och köpa kor tack vare de träd han har planterat. Det har också skett en förändring i samhället. Många följer nu hans exempel och planterar träd för att deras liv också ska bli bättre.

Behagligare klimat

Att plantera träd är det mest effektiva sättet att bekämpa effekterna av klimatförändringarna. Träden påverkar dessutom mikroklimatet på gårdarna. Luften blir renare, marken mår bättre och träden

skyddar husen från hårda vindar.

Kulwa Mtomogoro vill att hans barn också ska få ta del av attitydförändringarna. Han involverar fortfarande alla hushällets medlemmar i bevattningen och skötseln av plantorna.

”Jag kommer aldrig att sluta med detta. Mina barns och barnbarns familjer kommer att ha nytta av dessa träd.” ∞

Kulwa Mtomogoro driver en plantskola. Han har lyckats förändra attityderna i sin by. Här tillsammans med sin fru Martha Dand.

Ge en gåva!

De vackraste julsångerna hjälper världens barn!

20 €
Två träd

36 €
Matpaket för en familj

50 €
Skolavgift

Ge via textmeddelande

Sänd ett SMS med texten JUL20 (20€), JUL36 (36 €) eller JUL50 (50 €) till numret 16155

Ge via MobilePay

Ge en valbar summa till numret 61408

Du kan också ge en gåva på adressen
devackrastejulsangerna.fi

FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPET

Insamlingstillstånd: RA/2020/1538, Åland ÅLR 2021/8249

PÅ BESÖK hos ett fredsälskande folk

Christina och Andrey Heikkilä berättar om en av sina första arbetsresor i Colombia. De fick bekanta sig med ursprungsfolket kogui, som sprider hopp och sår fred i det konflikttrabbade landet.

TEXT: CHRISTINA HEIKKILÄ FOTO: ANNA LUNDÉN

Vårt första möte med kogui folket blev ett värdefullt ögonblick. Vi möts vid foten av Sierra Nevada-berget, en timme med buss från Santa Marta i norra Colombia. Vi samlas intill skolan där barnen från koguisamhällena får sin undervisning.

Solens strålar värmer, vi känner doften av öppen eld och de surrande myggorna sticker våra ben, medan slöa hundar reser-

verat betraktar oss och hälsar på oss i marken. Vi sätter oss till rätta inför väntande ögon. Någon har vandrat en timme för att träffa oss, någon har gått tre timmar och någon har färdats ännu längre över bergen där kogui folket lever i sina byar. Vi får lyssna till deras berättelser.

Byns ledare, läkaren, prästen, lärarna, och familjemedlemmarna vittnar alla om samma sak: tacksamheten över att få be-

vara och upprätthålla den egna kulturen och det egna språket. Det här är något som kogui folket har fått kämpa för under en lång tid och som höll på att gå förlorat.

Värdefull undervisning

De lokala experterna Maria och Jorge fungerar som våra ledsagare. De är ansvariga för ett projekt som syftar till att värna om ursprungsbefolkningens kultur, histo-

ria, språk och traditioner.

Tack vare verksamheten får minoriteterna kogui, wiwas, arhuaco, kankuamo och embera möjlighet att ge sina barn undervisning på det egna modersmålet. Språket återspeglar deras kultur, historia, miljö och livsvärderingar. Arbetet fokuserar på många delområden: utbildning och stöd till lärare, utveckling av läroplaner och läromedel, stöd till modersmålsundervisningen, utveckling av läskunnigheten för både vuxna och barn samt skolgångsstöd för barnen.

Det görs också en modell för modersmålsundervisning som andra ursprungsfolk kan dra nytta av i framtiden. Projektet förverkligas tillsammans med Colombias evangelisk-lutherska kyrka och får stöd av Finlands utrikesministerium.

Vi fortsätter att lyssna och ta in alla intryck. Många av barnen har lång väg till skolan och är därför inhysta hos familjer i närheten av skolan under vardagarna. Någon besöker sitt hem mera sällan. Kogui folket vill inte gå miste om undervisningen. Vi får höra om barn som åker hem endast en gång om året, eftersom deras resa genom bergen är lång och svår.

Bröt våldsspiralen

Människornas vita dräkter väcker frågan om vilken symbolik som finns bakom kläderna. Våra tankar går till dopdräkten, kanske det finns en anknytning till den? Kogui folkets egen präst tar fram Bibeln och läser en bibeltext på sitt modersmål. Han håller en kort andakt. Kogui folket håller fram sina kristna värderingar, sprider hopp och sår fred och försoning i det konflikttrabbade området.

Vi får höra om hur kvinnor och barn nyligen blev kidnappade av en annan stam vid valet av områdets äldste. Kogui folket valde att inte fortsätta våldsspiralen utan samlade en stor skara av de sina och gick över till fiendens sida i bön och hopp om fredssamtal. Invånarna lyckades komma överens och kogui folket fick sina familjemedlemmar tillbaka.

I områdena finns konflikter som tidvis blossar upp och försvårar arbetet. Maria och Jorge har fått omorganisera och anpassa verksamheten för att kunna garantera allas trygghet. De bjuder in lärarna och de ansvariga till undervisning vid huvudkontoret i stället för att ordna den uppe i bergen.

Snövita bergstoppar

Maten är tillredd, vi sätter oss till bords i skuggan och njuter av en rykande, god kycklingsoppa. Innan vi ger oss i väg får vi ta emot gåvor som invånarna tillverkat för hand: ett armband, halsband och en väska att bära runt halsen som ser ut som ett mobilfodral. Vi får snabbt en förklaring vad den är till för: att plocka nyttoväxter i!

Vi går den sista korta biten nedför berget, möter en liten pojke med en lång kniv (machete) över axeln, vandrar längs den långa hängbron över floden, njuter av en papayafrukt vid väggkanten och börjar sen vår väg hemåt för att smälta allt det vi fått uppleva. Och den vita dräkten... den symboliserar snön som vi skyntar från bussfönstret. Härifrån ser den ut som en liten vit fläck högst upp på toppen av Sierra Nevada. ☒

Christina och Andrey Heikkilä är bosatta i Medellín sedan augusti 2022 tillsammans med barnen Timoteus, Anastasia och Evelina. Christina verkar som Missionssällskapets regionala sakkunniga för projekthantering i Latinamerika, det vill säga Colombia, Bolivia och Venezuela. Andrey är sakkunnig i ekonomi och god förvaltning.

← Hängbroar är vanliga i området kring Sierra Nevada de Santa Marta.

Finska Missionssällskapets missionärer tillsammans med de lokala medarbetarna.

Kogui folket har lyckats bevara sitt språk och sin kultur.

Diakoni på gräsrotsnivå i Israel och Palestina

TEXT: MONICA SLOTTE OCH HELI VUOHELAINEN FOTO: MONICA SLOTTE

Tid för gemenskap vid församlingens grillfest i Beit Jala.

Det är fredag eftermiddag och vi hjälper Rana Zeida att lasta ur mat och tillbehör för gårdsfesten som snart kör igång. Hon ansvarar för kyrkans nystartade diakoniarbete med centrum i den palestinska staden Beit Jala, som ligger ungefär 10 km från Jerusalem.

Det är en grupp hörselskadade som möter upp på diakonacentrets gård ikväll för att umgås och äta gott tillsammans. Grillfaten riggas och tänds och snart väcker doften av grillad höna allas aptit.

Man tecknar ivrigt till varandra, viftar och skrattar. Största delen är döva men kan läsa på läpparna. Hörselskadade blir ofta marginaliserade men ikväll är man bland vänner och stämningen är varm och gemytlig.

Rana går runt vid borden och talar med de omkring 20 personer som har kommit från Beit Jala och närliggande områden. En del har också färdats en längre och krångligare väg från Ramallah som ligger 2 timmar bort.

– Så roligt att ni har kommit, fastän ni har fått resa långt!

Hon berättar för dem att man kommer att ordna kurser i internationellt tecken-

språk så att de kan lära sig kommunicera med hjälp av det och beskriver hur det sociala livet växer i takt med att man får ett bredare nätverk.

– Jag vill göra en förändring i människors liv, så att de ser att det blir bättre. Vi arbetar socialt, ger rådgivning och ekonomisk vägledning. Vi koncentrerar oss mera på kvaliteten än kvantitet, säger Rana.

Fridfullt förr i Beit Jala

Rana Zeida är själv född och uppvuxen i Beit Jala. Staden har omkring 15 000 invånare av vilka majoriteten är kristna palestinier. Här finns fem kyrkor och två moskéer, de flesta kristna är ortodoxa eller katoliker. Det finns ungefär 180 000 palestinska kristna i Israel och Palestina idag, men antalet minskar hela tiden eftersom många söker sig bort.

Rana minns sin stad som en fridfull plats. Det var inte lika mycket liv och rörelse som idag och man bodde inte lika trångt. Det var färre bilar och människor på de smala gatorna och i de gamla gränderna. Idag noterar hon hur det palestinska samhället

dag för dag har blivit alltmer aggressivt.

– Det politiska läget gör att ortsborna är instängda i en vardag som präglas av begränsningar och fattigdom. Vi har inget kulturutbud, inga gym eller någonting att göra för ungdomarna. Människor försöker bara klara sig, men priset är så högt. Kyrkan och diakonin ska stöda de utsatta. Personligen kan jag inte skilja de två begreppen åt, de hör ihop, säger Rana.

Hon har examen inom socialt arbete och undervisningsadministration och arbetade tidigare som socialarbetare för den lutherska kyrkans skolor och vid ett sjukhus där cancersjuka barn vårdades. Rana har sett hur barnen speglar familjernas problem, men också hur man genom diakoniarbetet kan hjälpa på ett mera omfattande sätt.

Ny modell för diakonin

Finska Missionssällskapet samarbetar med sex lokala församlingar som hör till den evangelisk-lutherska kyrkan i Jordanien och det Heliga landet.

Det var under covid-året 2020 och i samband med matutdelningen till behövande

som det första konkreta steget togs: församlingen beslöt att utveckla det diakonala arbetet. Där tidigare en präst och församlingens äldste trätt till beslöt man nu ta i bruk en mera fokuserad och professionell arbetsmodell.

Här har Rana fått hjälp av Finska Missionssällskapets medarbetare Sari-Johanna Kuittilo, som är sakkunnig inom diakoni och psykosocialt arbete i Israel och Palestina. Missionssällskapets övriga anställda har också gett stöd.

– De trodde på vår vision och litade på församlingen och på mig. De hade mera kunskap och uppmuntrade oss att kämpa på. Utan Sari-Johanna skulle det här inte lyckas, säger Rana.

I praktiken ses de i arbetets tecken flera gånger i veckan och är i närmast daglig kontakt per telefon.

Sari-Johanna Kuittilo minns hur det diakonala samarbetet startade för två år sedan. Att Rana då anställdes som huvudansvarig för kyrkans diakoni var någonting helt nytt.

– Vi träffades, hon berättade om vilka behov som fanns och jag bad henne kartlägga dem. Vi satt ner och diskuterade med biskopen som gav oss fria händer att forma vår arbetsbild. Han välsignar vårt arbete och vi är i kontinuerlig kontakt. Vi pratade också med de olika församlingarnas pastorer. Diakonin löper igenom alla lager i församlingen, förklarar Kuittilo.

Nätverk och frivilliga

Fokus ligger på familjearbetet där Rana har gjort många hembesök och människor har börjat närma sig henne för att berätta om sina behov. Hon har skapat nätverk och är med i olika grupper.

Men Rana kan inte klara allt ensam, som enda anställd inom diakonin i sex olika församlingar. Därför ordnas utbildning för frivilliga så att diakonin kan bli någonting att växa i också för församlingsmedlemmarna. De kan axla en del av ansvaret och engageras i att dela med sig av sina gåvor och kunskaper.

– Det är viktigt att vi också ger Rana kollegialt stöd från Finland. Hon behöver ett nätverk och vi kan dela med oss av tankar och idéer för att se vad som fungerar i det här samhället.

Sari-Johanna Kuittilo arbetar med arbetshandledning, självvård och kriskommunikation för Finska Missionssällskapet.

Sari-Johanna Kuittilo har utvecklat diakoniarbetet tillsammans med Rana Zeida.

Hennes uppgift är att stöda lokala samarbetspartner i deras arbete och välbefinnande på ett kraftgivande sätt. Hon säger att samarbetet med Rana Zeida har varit givande eftersom man har fått vara med och bygga upp någonting från noll.

– Vi rör oss på gräsrotsnivå, lyssnar in behoven och utgår ifrån dem. Det är stort att få se det här samhället inifrån och människorna som lever här. Att se vilka diamanter det finns som kanske aldrig tidigare har kommit fram, säger Sari-Johanna.

I de dövas grupp finns det andliga med på ett holistiskt sätt. Självkänslan stärks och man lär sig att se värdet i sin egen identitet och upptäcka sina gåvor.

– Jesus sa att vi ska vara en kropp och att vi ska föra samman, inte splittra. Det handlar om ett levande hopp som förändrar situationer och vi får stiga in och verka i det. I framtiden hoppas jag att de marginaliserade kommer fram och får synas och påverka i samhället. Och att vi har en öppen kyrka, säger Sari-Johanna Kuittilo.

Stora skillnader i behoven

Majoriteten av Beit Jalas invånare är kristna. Den evangelisk lutherska kyrkan i Jordanien och det Heliga landet är den enda evangelisk-lutherska kyrkan i hela Mellanöstern. Den har en kort historia jämfört med andra kyrkor här, rötterna går tillbaka

till medlet av 1800-talet. Då kom tyska och engelska protestanter till Palestina för att stöda den kristna minoriteten inom mission och diakoni.

Det var först i slutet av 1970-talet som ledarskapet för kyrkan gavs till en palestinsk biskop.

Kyrkan har församlingar förutom i Beit Jala också i Betlehem, Beit Sahour, Ramallah och Jerusalem samt i Amman, Jordanien. Varje församling har mellan 300 och 500 medlemmar. Eftersom det är svårt eller rentav omöjligt för de palestinska familjerna att röra sig på israeliskt område ville kyrkan att diakonins verksamhetsutrymmen skulle finnas på Västbanken istället för i Jerusalem. Rana arbetar i de olika församlingarna och får hjälp av pastorer och frivilliga.

Det finns stora skillnader i behoven i palestinska områden och i Jerusalem. I de förstnämnda hjälper man människor med mat, sjukvårdskostnader och mediciner och stöder barnens skolavgifter. Palestinier bosatta i Jerusalem har tillgång till statlig sjukförsäkring och sjukhusvård och får stöd om de blir arbetslösa. Så här handlar det mera om att ibland få hjälp med att betala de höga hyrorna, ibland om äktenskapsrådgivning. ☺

Monica Slotte är volontär vid Felmcntret i Jerusalem i oktober och november 2022. Heli Vuohelainen är regional sakkunnig inom kommunikation för Finska Missionssällskapet.

DE VACKRASTE JULSÅNGERNA

De vackraste julsångerna sjungs i år för femtionde gången. Jubileet till ära har Finska Missionssällskapet tagit fram en reflex med temat tro-hopp-kärlek. Vinsten från reflexförsäljningen används till vårt arbete för världens barn.

”När jag gjorde den här reflexen tänkte jag på alla som kommer att använda den. Reflexen med tro, hopp och kärlek kan bäras av vem som helst; småbarn, tonåringar, farbröder och mormödrar. Symbolerna är starka och tidlösa och blir meningsfulla för den som bär dem.”

Formgivare Iiro Törmä

Sprid ljus i mörkret

Köp reflexer med temat
Tro-Hopp-Kärlek!

10 €

Reflexen kan beställas på webbadressen
basaari.mission.fi
eller genom att ringa numret
040 760 7592

KOMMANDE EVENEMANG

24.12 De vackraste julsångerna från Pedersöre kyrka sänds i Yle Fem klockan 9.50.

25.12 En finskspråkig konsert med De vackraste julsångerna och kända artister sänds kl. 19 i Yle TV1 med repris 26.12.

26.12 De vackraste julsångerna från Pedersöre kyrka sänds i Yle Fem kl. 11 och i Yle Vega kl. 13.03.

6.1 kl. 10 Mässa i Matteuskyrkan i Helsingfors. Predikan av Marika Björkgren-Thylin.

Min Mission i Helsingfors våren 2023

Är du intresserad av nutida mission och kyrkans internationella arbete? Vill du lära dig mer om mötet med andra kulturer och religioner? Funderar du hur du kunde jobba för en rättvisare värld antingen i hemlandet eller utomlands? Kom med på Min Mission!

Kursen hålls veckosluten 3–5.2, 3–5.3 och 31.3–2.4 på vårt kontor i Böle. Utbildningen ordnas i samarbete med Stiftsgården Lärkkulla. Kursavgiften inklusive mat är 150 euro.

Efter kursen kan du ansöka om volontäruppdrag via Felm Volunteerprogrammet i något av de länder där Finska Missionssällskapet arbetar.

Läs mer på: finskamissionssallskapet.fi/min-mission eller kontakta Ann-Kristin Åvall, tel. 043 824 2150 eller ann-kristin.avall@finskamissionssallskapet.fi

Ett stort tack

till alla som deltagit i vårt arbete genom
förböner, donationer och frivilligarbete.
Tack vare er har vi kunnat förmedla
Guds kärlek och ge nytt hopp.

De vackraste julsångerna sjungs
i år för 50:e gången. Läs mer på
devackrastejulsangerna.fi
Kom med och sjung och gör gott!

Vi önskar en Fridfull Jul och
ett Välsignat Nytt år!

Våga närvaron i advent

”Advent är mörker och kyla. På jorden är krig och kallt. Man drömmer om fred och om vänskap, men bråkar och slåss överallt.”

Som barn sjöng jag i församlingens barnkör och den här sången med text av Margareta Melin sjöng vi under advent. Texten och den sorgsna melodin har av någon anledning stannat kvar i minnet, kanske för att de bryter så starkt med julens mys, stearinljus och pepparkaksdoft. Det finns en nakenhet och realism i orden. De kryper under huden. Advent är inte ett omslagspapper som vi paketerar in oss i. Istället kallas vi att öppna våra hjärtan.

När den här texten skrivs är det höst och kriget i Ukraina fortgår. Vintern är på kommande. Jag läser i ett Facebook-inlägg att en ukrainare i grannkommunen tillsammans med Röda Korset ska starta en insamling av yllesockor och underställ till soldater i fält och skadade på sjukhus. Hon är ett exempel på det som sångens andra vers handlar om: att tända ljus i mörkret.

”Advent är mörker och kyla. Vi tänder ett ljus och ber: Förbarma dig Gud över jorden, all nöd, all förtvivlan du ser.”

När jag tänker på vad ordet advent betyder är min första tanke alltid att det säkert betyder ”väntan” – det skulle passa, eller hur? Men riktigt så nära är det inte mellan latin och svenska den här gången. Advent betyder ”ankomst” och

syftar på Jesu ankomst. Ibland brukar man tala om att det handlar om en ankomst i olika tider: Kristus kom, föddes en gång till jorden och blev som en av oss. Kristus kommer också den här julen. Då kan vi fråga: Hur föds julens barn i våra hjärtan i år? Hur gör vi plats för barnet? Advent är en förberedelsestid inför julen. Att ge ett par sockor till Ukraina-insamlingen kan vara ett sätt, att skicka ett julkort till någon som kanske har få kontakter ett annat eller att när vi tänder adventsljusen stanna upp en stund och göra som i sången: att be. ”Förbarma dig Gud över jorden”.

Väntan på Kristus handlar också om framtiden, om hopp och en återupprättad skapelse. Om allt det här som vi får lägga i Guds hand, men som det är vår uppgift att arbeta för i den stund som är vår. Och samtidigt har vi genom dopet fötts in i det rike som väntar. Som kristna lever vi i en dubbelhet av ”redan nu och ännu inte”. Julens dörr står på glänt och öppnas undan för undan under adventsveckorna tills vi samlas vid krubban. Där finns hoppet som ger liv. ”Ära vare Gud i höjden och frid på jorden”.

”Advent är väntan på Kristus: Kom Herre, kom hit i tid. Och lär oss ta hand om varandra och leva tillsammans i frid.”

Malena Björkgren

präst i Åbo svenska församling

